

การพัฒนาสาธารณะประโยชน์ของเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง*

Utility Development of Public Utilities in Pak Nam Tha Ruea Subdistrict Municipality, Mueang Ranong District, Ranong Province

จักรวาล สุขไมตรี, กิรติวรรณ กัลยาณมิตร, ณธสร เอื้อการณ และชุมพล รอดแจ่ม

Jagraval Sukmaitree, Keratiwan Kalayanamitra, Natasorn Auekarn and Chumpon Rodjam

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, ประเทศไทย

Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: Jagraval.su@ssru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สภาพปัญหาในการพัฒนาสาธารณะประโยชน์ของเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง และ 2) นำเสนอแนวทางการพัฒนาสาธารณะประโยชน์ของเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอเมืองจังหวัดระนอง ซึ่งมีอยู่ 3 ด้าน คือ ด้านเส้นทางการคมนาคม ด้านไฟฟ้าแสงสว่าง และด้านแหล่งน้ำ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นแบบเจาะจง ประกอบด้วย ข้าราชการการเมือง ข้าราชการหรือพนักงานราชการ สังกัดเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง และผู้นำองค์กร นักธุรกิจ ที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง จำนวน 17 คน การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา และนำเสนอผลการวิจัยโดยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า

1. การพัฒนาสาธารณูปโภคในเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง เผชิญปัญหาสำคัญในหลายด้าน เส้นทางการคมนาคมชำรุด ลื่น และต้องได้รับอนุญาตก่อนพัฒนา ไฟฟ้าแสงสว่างไม่เพียงพอและชำรุดบ่อย เพิ่มความเสี่ยงด้านความปลอดภัย ขณะที่ระบบประปาไม่มีท่อรั่วซึม น้ำไหลอ่อน และขาดแคลนในฤดูแล้ง ปัญหาเหล่านี้สะท้อนถึงความจำเป็นในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างยั่งยืน

*ได้รับบทความ: 4 กุมภาพันธ์ 2568; แก้ไขบทความ: 12 มีนาคม 2568; ตอรับตีพิมพ์: 30 มีนาคม 2568

Received: February 4, 2025; Revised: March 12, 2025; Accepted: March 30, 2025

2. แนวทางพัฒนาสาธารณะประโยชน์ของเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง โดยมุ่งเน้นด้านคมนาคม ไฟฟ้าแสงสว่าง และแหล่งน้ำ ผลการศึกษา พบว่า ด้านคมนาคม ควรประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขออนุญาตใช้พื้นที่ และปรับปรุงเส้นทางให้เหมาะสม ด้านไฟฟ้าแสงสว่าง ควรเพิ่มกำลังวัตต์ของหลอดไฟและขยายเขตเสาไฟให้ครอบคลุม ด้านแหล่งน้ำ ควรจัดบริการรถน้ำช่วยเหลือชั่วคราว และเร่งขยายระบบประปาเพื่อแก้ปัญหาระยะยาว แนวทางเหล่านี้จะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่

คำสำคัญ: การพัฒนา; สาธารณะประโยชน์; เทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ

Abstract

The purposes of this research were: 1) to study the problems in the development of public utilities in Paknam Tha Ruea Subdistrict Municipality, Mueang District, Ranong Province; and 2) to propose development guidelines for public utilities in the areas of transportation routes, street lighting, and water sources. This research used a qualitative approach, in-depth interviews with 17 key informants selected purposively. These informants included political officials, government officers or employees at the Paknam Tha Ruea Subdistrict Municipality, as well as organizational leaders and businesspersons in this area. Data analysis was conducted using content analysis, and findings were presented through the descriptive analysis.

The results revealed that:

1. The development of public infrastructure in Pak Nam Tha Ruea Subdistrict Municipality, Mueang District, Ranong Province, faces several major challenges, including transportation routes that are damaged, slippery, and require official approval before improvements can be implemented, insufficient and frequently malfunctioning street lighting that increases safety risks, and a water supply system plagued by leaking pipes, low water pressure, and shortages during the dry season; collectively, these issues highlight the urgent need for infrastructure development to sustainably improve the quality of life for residents.

2. The development guidelines for public infrastructure in Pak Nam Tha Ruea Subdistrict Municipality, Mueang District, Ranong Province, emphasize improvements in

transportation, street lighting, and water resources. The study suggests that for transportation, coordination with relevant agencies is essential to secure permits and upgrade routes appropriately; for street lighting, increasing wattage and extending lighting coverage through additional electric poles are recommended; and regarding water resources, temporary water truck services should be provided alongside expedited expansion of the water supply system to address long-term needs. These initiatives will significantly enhance the quality of life and living conditions for local residents.

Keywords: Development; Public Utilities; Pak Nam Tha Ruea

1. บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) มีสถานะเป็นแผนที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เริ่มต้น วันที่ 1 ตุลาคม 2565 ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2570 ซึ่งได้กำหนดหมุดหมายการพัฒนาไว้ 13 หมุดหมาย ได้แก่ หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม หมุดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หมุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต และหมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2560-2570), 2565, หน้า 20-23)

องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำ ถือได้ว่าเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ ตั้งแต่วันที่ 25 กรกฎาคม 2551 เป็นต้นมา มีที่ตั้งอยู่เลขที่ 9 หมู่ที่ 5 ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง นอกจากนี้ เทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ 6 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ยุทธศาสตร์ที่ 2 การวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพ

ชีวิต ยุทธศาสตร์ที่ 4 การจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย ยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ที่ 6 การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น (สำนักปลัด งานวิเคราะห์นโยบายและแผน, 2564) อย่างไรก็ตาม จากการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง พบว่า พื้นที่ในเขตการปกครองของเทศบาล มีความหลากหลาย มีทั้งภูเขา ลำคลองกั้นกลางพื้นที่เกาะแก่ง ทำให้ยากต่อการพัฒนาและการติดต่อประสานงาน กฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ มีการปรับปรุงแก้ไขตลอดเวลาทำให้ศึกษาไม่ทัน ขาดความชัดเจนในการดำเนินงาน นโยบายการจัดสรรรายได้ของรัฐบาลไม่เหมาะสม และเพิกพอกับนโยบายการกระจายอำนาจและถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการวางแผน และพิจารณาแก้ไขปัญหา ขาดการประสานงานและบูรณาการที่ดีกับส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดระนอง (พ.ศ. 2566-2570) พบว่า สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอ ถนนที่เชื่อมต่อแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งชำรุดหรือยังไม่ได้รับการพัฒนา สภาพภูมิประเทศเป็นภูเขาลาดชัน น้ำไหลเร็ว ขาดพื้นที่สำหรับกักเก็บน้ำไว้ใช้ในช่วยฤดูแล้ง และอิทธิพลจากน้ำขึ้นน้ำลง ทำให้เกิดอุทกภัยในช่วงที่ฝนตกหนัก น้ำระบายไม่ทัน ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองในปัจจุบัน ซึ่งมีผลกระทบต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตและการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างมาก

ดังนั้น จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาสาธารณะประโยชน์ของเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และนำเสนอแนวทางการพัฒนาสาธารณะประโยชน์ของเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง เพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการพัฒนาสาธารณะประโยชน์ของเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง
2. เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาสาธารณะประโยชน์ของเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอเมืองจังหวัดระนอง

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ หนังสือ เอกสาร วิทยานิพนธ์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสาธารณะประโยชน์ของเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา มีอยู่ 3 ด้าน คือ (1) ด้านเส้นทางการคมนาคม (2) ด้านไฟฟ้าแสงสว่าง และ (3) ด้านแหล่งน้ำ 2) ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) โดยเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จำนวน 17 คน (Lincoln, & Guba, (1985 อ้างถึงใน วรณดี สุทธิธารกร, 2556 หน้า 60) กล่าวว่า โดยทั่วไปข้อมูลจะถึงจุดอิ่มตัวเมื่อได้กลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 12 คน หรือมากที่สุดไม่เกิน 20 คน ซึ่งผู้ให้ข้อมูลสำคัญจะมีคุณสมบัติคือ เป็นข้าราชการการเมือง ข้าราชการประจำ พนักงานราชการ ที่สังกัดเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง หรือเป็นผู้นำองค์กร นักธุรกิจ ที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอเมืองจังหวัดระนอง และมีระดับการศึกษาตั้งแต่ประถมศึกษา ขึ้นไป ดังนั้น ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จึงประกอบด้วย ข้าราชการการเมือง ข้าราชการหรือพนักงานราชการ สังกัดเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง และผู้นำองค์กร นักธุรกิจ ที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง 3) ขอบเขตด้านพื้นที่ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านพื้นที่ในการศึกษาวิจัย คือ พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง และ 4) ขอบเขตด้านระยะเวลา เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม 2566 ถึง กรกฎาคม 2567 รวมระยะเวลา 10 เดือน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และนำเสนอแนวทางการพัฒนา สาธารณะประโยชน์ของเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง โดยเครื่องมือสำหรับการ วิจัย เป็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ลักษณะของแบบสัมภาษณ์เป็นแบบ ปลายเปิด (Open End) ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 สภาพปัญหาการพัฒนาสาธารณะประโยชน์ของเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอเมืองจังหวัดระนอง ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาสาธารณะประโยชน์ของเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัด ระนอง และตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยยึดตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยทั้ง 2 วัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเข้าสัมภาษณ์ พร้อมชี้แจงวันนัดหมาย และสถานที่ในการเข้าสัมภาษณ์ ถึงกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้วยตนเอง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและครบถ้วน โดยอาศัยการจดบันทึก การบันทึกเสียงในการสัมภาษณ์ และบันทึกภาพพร้อมกับผู้ให้สัมภาษณ์ 2) เก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัย เชิงคุณภาพ (Qualitative Research) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวนทั้งสิ้น 17 คน โดยเป็นการสัมภาษณ์ เชิงลึก (In-depth Interview) แบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) และ 3) นำผลการสัมภาษณ์ เชิงลึกที่ได้รับมาสรุปให้ครบถ้วน ถูกต้องตามประเด็นต่างๆ ที่ได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ รวมทั้ง ข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นต่างๆ ที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อตรวจสอบประเด็นต่างๆ ที่ตั้งไว้ หากพบว่าการสัมภาษณ์ยังขาดประเด็นหรือยังมีความไม่ชัดเจนในประเด็นไหน ผู้วิจัยจะต้องลงพื้นที่เพื่อสัมภาษณ์ อีกจนกว่าจะได้ประเด็นและผลการศึกษาที่ครอบคลุมและมีเนื้อหาครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. การตรวจสอบข้อมูลได้บูรณาการจากแนวคิดหรือทฤษฎีของสุรางค์ จันทวานิช (2553, หน้า 128-130) เห็นว่า การตรวจสอบข้อมูลที่ใช้กันมากในการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (triangulation) มีวิธีการตรวจสอบ 4 วิธี คือ 1) การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (data triangulation) คือ การพิสูจน์ว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้นั้นถูกต้องหรือไม่ วิธีการตรวจสอบ คือ การตรวจสอบแหล่งของข้อมูล แหล่งที่จะพิจารณาในการตรวจสอบ ได้แก่ (1) แหล่งเวลา หมายถึง ถ้าข้อมูลต่างเวลากันจะเหมือนกันหรือไม่ (2) แหล่งสถานที่ หมายถึง ถ้าข้อมูลต่างสถานที่กันจะเหมือนกันหรือไม่ และ (3) แหล่งบุคคล หมายถึง ถ้าบุคคลผู้ให้ข้อมูลเปลี่ยนไป ข้อมูลจะเหมือนเดิมหรือไม่ 2) การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย (investigator triangulation) คือ ตรวจสอบว่าผู้วิจัยแต่ละคนจะได้ข้อมูลแตกต่างกันอย่างไร โดยเปลี่ยนตัวผู้สังเกต แทนที่จะใช้ผู้วิจัยคนเดียวกันสังเกตโดยตลอด ในกรณีที่ไม่น่าเชื่อถือในคุณภาพของผู้รวบรวมข้อมูลภาคสนาม ควรเปลี่ยนให้ผู้วิจัยหลายคน 3) การตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี (theory triangulation) คือ การตรวจสอบว่าถ้าผู้วิจัยใช้แนวคิดทฤษฎีที่ต่างไปจากเดิมจะทำให้การตีความข้อมูลแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด อาจทำได้ง่ายกว่าในระดับสมมติฐานชั่วคราว (working hypothesis) และแนวคิดขณะที่ลงมือตีความสร้างข้อสรุปเหตุการณ์แต่ละเหตุการณ์ ปกตินักวิจัยจะตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎีได้ยากกว่าตรวจสอบด้านอื่น และ 4) การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล (Methodological triangulation) คือ การใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ กันเพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน เช่น ใช้วิธีการสังเกตควบคู่กับการซักถามพร้อมกันนั้นก็ศึกษาข้อมูลจากแหล่งเอกสารประกอบด้วย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้ 1) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยเริ่มต้นจากการเก็บข้อมูล แสดงข้อมูล ลดทอนข้อมูล ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล สู่การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลและยืนยันข้อมูล (วรรณดี สุทธิสาร, 2556, หน้า 133) และ 2) นำเสนอผลการวิจัยโดยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

4. สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสาธารณะประโยชน์ของเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอมือง จังหวัดระนอง แบ่งออกเป็น 2 หัวข้อ ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. สภาพปัญหาในการพัฒนาสาธารณะประโยชน์ของเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอมือง จังหวัดระนอง พบว่า 1) ด้านเส้นทางการคมนาคม/ขนส่ง พบว่า พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ป่า และถนนชำรุดบ่อย พื้นที่ถนนเส้น ซึ่งต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของพื้นที่จึงสามารถสร้างใหม่และพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้น ทำให้มีข้อจำกัดในการพัฒนา ทำให้การพัฒนามีความล่าช้า 2) ด้านไฟฟ้าแสงสว่าง พบว่า ไฟฟ้าให้แสงสว่างไม่เพียงพอ และชำรุดบ่อย ทำให้ไม่ปลอดภัย อีกทั้งพื้นที่ส่วนมากอยู่ในเขตป่า ทำให้พัฒนาได้ไม่

ทุกพื้นที่ จะต้องขออนุญาตเจ้าของพื้นที่และงบประมาณมีจำกัด จึงทำให้มีความล่าช้าในการแก้ไขปัญหา และ 3) ด้านแหล่งน้ำ พบว่า น้ำไม่เพียงพอต่อการให้บริการประชาชนและท่อประปาชำรุดบ่อบ่อยและน้ำไหลไม่แรง อีกทั้งไม่มีการวางแผนรองรับการขยายตัวของเมืองที่เจริญขึ้น ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ น้ำไม่เพียงพอ ในฤดูแล้งซึ่งจะทำให้ฝายกั้นน้ำเพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้ ไม่สามารถทำได้ทันทีที่ต้องขออนุญาตเจ้าของพื้นที่ก่อน จึงทำให้การพัฒนาเป็นไปได้ช้ามาก ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน

2. แนวทางการพัฒนาสาธารณะประโยชน์ของเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง ดังนี้ 1) ด้านเส้นทางการคมนาคม/ขนส่ง เพื่อให้ผู้สัญจรไปมาได้รับความสะดวกรวดเร็ว เทศบาลฯ ได้ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขออนุญาตใช้พื้นที่จากเจ้าของพื้นที่ เพื่อการพัฒนาที่รวดเร็วและเร่งบรรเทาความเดือดร้อนให้ประชาชน เพื่อได้รับความปลอดภัยในการสัญจรไปมา 2) ด้านไฟฟ้าแสงสว่าง ประสานหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อให้เพิ่มกำลังวัตต์ของหลอดไฟฟ้าให้สว่างมากขึ้น และเร่งขยายเขตเสาไฟฟ้าให้ทั่วถึงครอบคลุมทุกพื้นที่ เพื่อความปลอดภัยของประชาชนและผู้สัญจรไปมา และ 3) ด้านแหล่งน้ำ เพื่อให้บรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนได้ทันทั่วถึง กรณีที่น้ำประปาไม่ไหลหรือขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำรถน้ำบริการประชาชน เพื่อแก้ปัญหาเบื้องต้นให้ประชาชน และรณรงค์การปลูกป่าเพื่อดูแลรักษาป่าไม้ และล่าธารให้คงอยู่สมบูรณ์ เพราะจะช่วยให้กักเก็บน้ำไว้ใช้ได้ตลอดทั้งปี และประสานหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อเสนอแนะให้มีการขยายท่อประปาให้ใหญ่ขึ้น เพื่อน้ำประปาได้ไหลแรงขึ้น

5. อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสาธารณะประโยชน์ของเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง แบ่งออกเป็น 2 หัวข้อ ซึ่งสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. สภาพปัญหาในการพัฒนาสาธารณะประโยชน์ของเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง ดังนี้ 1) ด้านเส้นทางการคมนาคม/ขนส่ง พบว่า พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ป่า ทำให้มีข้อจำกัดในการพัฒนา ซึ่งต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของพื้นที่ จึงสามารถสร้างใหม่และพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ ซึ่งต้องมีขั้นตอนการขออนุญาตที่ล่าช้า ทำให้การพัฒนามีความล่าช้า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภริมย์พร ไชยยนต์ (2557, หน้า 41) ที่พบว่า การปกครองท้องถิ่นไทยมีปัญหาด้านโครงสร้างที่ทับซ้อนกัน ปัญหาด้านอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่นที่ยังไม่ชัดเจน ปัญหาด้านการกำกับดูแลที่ราชการส่วนภูมิภาคกำกับดูแลท้องถิ่นจนขาดอิสระ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนิภาพร รัตนปรียานุช (2556, หน้า 72-85) ที่พบว่า ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ต้องการให้พัฒนา บำรุงรักษาระบบจราจร เส้นทางการคมนาคม 2) ด้านไฟฟ้าแสงสว่าง พบว่า ไฟฟ้าให้แสงสว่างไม่เพียงพอ และชำรุดบ่อย ทำให้ไม่ปลอดภัย อีกทั้งพื้นที่ส่วนมากอยู่ในเขตป่า ทำให้พัฒนาได้ไม่ทุกพื้นที่ จะต้องขออนุญาตเจ้าของพื้นที่ จึงทำให้มีความล่าช้าในการ

แก้ไขปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจษฎาภรณ์ แยมสำราญ (2559, หน้า 99-110) ที่พบว่า การบำรุงรักษาซ่อมแซมไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะยังไม่สม่ำเสมอ และ 3) ด้านแหล่งน้ำ พบว่า น้ำไม่เพียงพอต่อการให้บริการประชาชนและท่อประปาชำรุดบ่อยมีการแก้ไขบ่อยแต่ไม่ดีขึ้น น้ำประปาไหลไม่แรงและไม่มีการวางแผนรองรับการขยายตัวของเมืองที่เจริญขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชุดิมา เมฆวัน (2555, หน้า 57-61) ที่พบว่า ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ควรมีมาตรการในเรื่องฝุ่นละอองที่ปัจจุบันเกิดเป็นมลภาวะทางอากาศ รวมถึงมลพิษทางเสียงที่ปัจจุบันกำลังสร้างปัญหากับชุมชนเป็นอย่างมาก และการแก้ปัญหาเรื่องน้ำท่วม นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนิภาพร รัตนปริยานุช (2556, หน้า 72-85) ที่พบว่า ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ต้องการให้พัฒนา ปรับปรุงรักษาท่อระบายน้ำ

3. แนวทางการพัฒนาสาธารณะประโยชน์ของเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ จังหวัดระนอง ดังนี้

- 1) ด้านเส้นทางการคมนาคม/ขนส่ง พบว่า ควรมีการปรับปรุงถนนเส้นทางคมนาคมขนส่งและล้างทำความสะอาดถนน สม่ำเสมอและมีป้ายบอกทางที่ถูกต้องชัดเจน เพื่อให้ผู้สัญจรไปมาได้รับความสะดวกรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุวิทย์ ไกรสกุล และจุฑาภรณ์ คงรักษิณ (2558, หน้า 58-69) ที่พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล ได้จัดทำโครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้าให้กับประชาชนในท้องถิ่น และสอดคล้องกับงานวิจัยของวาทัญญู ชูภักตร์ และวิศวะ อุณยะวงษ์ (2562, หน้า 126-131) ที่พบว่า ควรพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คือ ถนนที่เชื่อมกับชุมชนหรืออำเภอใกล้เคียงให้สามารถเข้าถึงได้ง่ายและสะดวกสบายมากขึ้น
- 2) ด้านไฟฟ้าแสงสว่าง พบว่า ควรขยายเขตเสาไฟฟ้าให้ทั่วถึงครอบคลุมทุกพื้นที่ และเพิ่มกำลังวัตต์ของหลอดไฟฟ้าให้สว่างมากขึ้น เพื่อความปลอดภัยของประชาชนและผู้สัญจรไปมาและเร่งดำเนินการทำหนังสือขออนุญาตใช้พื้นที่จากเจ้าของพื้นที่โดยเร่งด่วน เพื่อจะได้มีการพัฒนาความสว่างได้ทุกพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมยศ สีจะแปง (2558, หน้า 103-108) ที่พบว่า ด้านไฟฟ้าแสงสว่าง ควรดำเนินการเพิ่มความสามารถรวดเร็วในการซ่อมแซมไฟฟ้าแสงสว่างเมื่อเกิดความชำรุด และควรมีศูนย์การแจ้งเหตุไฟฟ้าแสงสว่างขัดข้องเพื่อที่เวลาไฟฟ้าดับกะทันหัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพมิตร กอบัวกลาง (2553, หน้า 47-51) ที่พบว่า การซ่อมแซมแก้ไขไฟฟ้าแสงสว่าง และการให้บริการงานไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะ มีการติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างมีความพอเพียงทุกทางแยก และ 3) ด้านแหล่งน้ำ พบว่า ควรหาแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น และบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนได้ทันที และมีการขยายท่อประปาให้ใหญ่ขึ้น เพื่อให้ได้ไหลแรงขึ้น พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึงเมื่อน้ำประปาหยุดไหล และนำรถน้ำมาบริการประชาชน เป็นการบรรเทาความเดือดร้อนให้ประชาชนในเบื้องต้น จะต้องช่วยกันดูแลรักษาป่าไม้ ลำธารให้คงอยู่สมบูรณ์ เพราะจะช่วยให้กักเก็บน้ำไว้ใช้ได้ตลอดทั้งปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชุมพล รอดแจ่ม (2553, หน้า 72-77) ที่พบว่า การย้ายถิ่น

ของแรงงานจากชนบทขึ้นอยู่กับสภาพภูมิอากาศ และปริมาณน้ำฝนที่ตก โดยเฉพาะระบบน้ำชลประทานที่สนับสนุนกิจกรรมการผลิตในสาขาเกษตร และสอดคล้องกับงานวิจัยของสมยศ สีจ๊ะแปง (2558, หน้า 103-108) ที่พบว่า ควรดำเนินการจัดหาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคให้มีความเพียงพอ เนื่องจากน้ำเป็นสิ่งสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน และไม่ให้ประชาชนต้องประสบกับปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่ออุปโภค

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ด้านการคมนาคม/ขนส่ง ควรมีนโยบายในก่อสร้าง พัฒนา ปรับปรุง แก้ไข ซ่อมแซมเส้นทางคมนาคม/ขนส่ง ตามความต้องการของประชาชน รวมถึง ตีเส้นจราจรเพื่อให้ประชาชนที่สัญจรไปมาปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ กฎหมายจราจร ลดการเกิดอุบัติเหตุบนถนน รวมถึง ด้านไฟฟ้าแสงสว่าง ควรมีนโยบายในการขยายพื้นที่ให้มีไฟฟ้าส่องสว่างทุกซอยในชุมชน มีไฟฟ้าแสงสว่างเพียงพอ ตลอดจนด้านแหล่งน้ำ ควรมีนโยบายในการปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาระบบน้ำประปาที่มีความรวดเร็ว ปรับปรุงท่อส่งน้ำ เพิ่มถังเก็บน้ำ ที่เก็บน้ำขนาดใหญ่ มีระบบข้อมูลของน้ำ ปรับปรุงคุณภาพน้ำให้ใสสะอาด

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

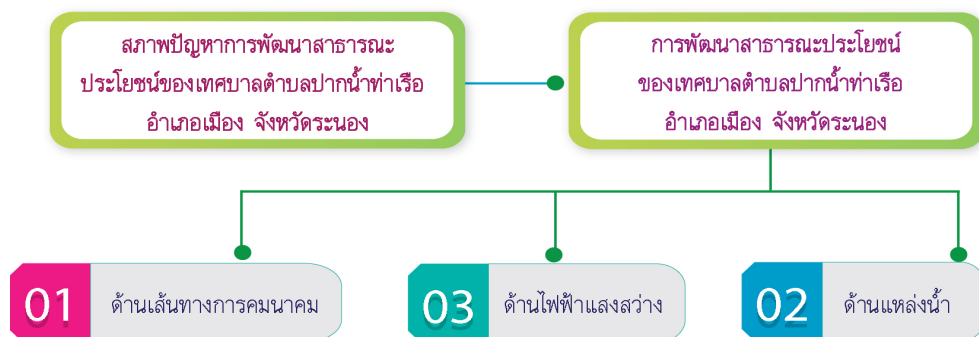
2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการจัดทำยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ในการบริหารจัดการการคมนาคม/ขนส่งภาคสาธารณะ

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการไฟฟ้าแสงสว่างเพื่อการบริหารสาธารณะ

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาธารณะประโยชน์ของเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง พบว่า องค์ความรู้ที่ได้รับในการพัฒนาธารณะประโยชน์ อันประกอบด้วย ด้านเส้นทางการคมนาคม/ขนส่ง ด้านไฟฟ้าแสงสว่าง และด้านแหล่งน้ำ นั้น เนื่องจากในแต่ละภูมิภาค จังหวัด อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน มีคุณลักษณะทางกายภาพ และวิถีการดำเนินชีวิตของกลุ่มสังคมมีความแตกต่างกัน สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น และแนวทางแก้ไขจึงเป็นไปตามบริบทของแต่ละท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม ก็สามารถแสดงเป็นภาพองค์ความรู้ที่ได้รับ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับ

เอกสารอ้างอิง

- เจษฎาภรณ์ แยมสำราญ. (2559). การบริหารงานด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- ชุติมา เมฆวัน. (2555). การศึกษาแนวทางการพัฒนาชุมชนรอบมหาวิทยาลัยอย่างยั่งยืน. (รายงานการวิจัย). ศรีสะเกษ: คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- ชุมพล รอดแจ่ม. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการอพยพย้ายถิ่นของแรงงานจากชนบทสู่กรุงเทพมหานคร. วารสารวิจัยชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 6(1), 72-77. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/NRRU>
- นิภาพร รัตนปรียานุช. (2556). ความต้องการในการพัฒนาชุมชนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเสม็ด อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). ชลบุรี: วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2560-2570). (2565, 1 พฤศจิกายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 139 ตอนพิเศษ 258 ง, หน้า 20-23.
- ภิรมย์พร ไชยยนต์. (2557). การกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น: ศึกษากรณีการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในระดับจังหวัด. (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- วทัญญู ชูภักตร์ และวิศวะ อนุยะวงษ์. (2562). การจัดการซัพพลายเชนและการให้บริการของการท่องเที่ยวตลาดน้ำลำพญา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม. *วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 11(1), 126-131. <https://doi.org/10.53848/irdssru.v11i1.158624>
- วรรณดี สุทธิณารากร. (2556). *การวิจัยเชิงคุณภาพ การวิจัยในกระบวนทัศน์ทางเลือก*. กรุงเทพฯ: สยามปริทัศน์.
- สมยศ สีจ๊ะแปง. (2558). *บทบาทในการให้บริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลวังตะเคียน อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- สำนักปลัด งานวิเคราะห์นโยบายและแผน. (2564). *แผนพัฒนาท้องถิ่น 2566-2570 เทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา*. ยะลา: เทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ.
- สุพมิตร กอบัวกลาง. (2553). *ความพึงพอใจต่องานไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวฝาย อำเภอดงหลวง จังหวัดบุรีรัมย์*. (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). นครราชสีมา: สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2553). *วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัตร ไกรสกุล และจุฑาภรณ์ คงรักษ์วิน. (2558). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบางไผ่ อำเภอมะนัง จังหวัดนนทบุรี*. (รายงานการวิจัย). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.

